

Τὰ μαῦρα παραπετάσματα τῆς θύρας τὸν σταματοῦν, τοῦ δένουν τὴν καρδιά.

Τὸ ὄνειρόν του εἶχεν ἀποθάνῃ παρθένον!

Ἐξεκίνησεν ἡ πομπή. ὦ, πόσοι ἠκολούθουν τὸ κλειστὸν φερέτρον! Ποῦ νὰ πλησιάσῃ ὁ πτωχὸς αὐτὸς εἰς τοὺς ἐκλεκτοὺς ἐκείνους ὁμίλους. Ἐσύρετο τελευταῖος, μὲ τὰ γιορτινά του, πλησίον εἰς τὰ πενθηφοροῦντα ἄλογα τῆς νεκροφόρου...

Ὅταν ἔφθασεν ἡ κηδεῖα εἰς τὸ νεκροταφεῖον, ὀλίγοι εἶχον ἀπομείνῃ. Οἱ ἐκλεκτοὶ διεσκορπίσθησαν, ἀλλ' αὐτὸς ἔσπευτε εἰς τὸ πλάι τῶν νεκροθαπτῶν.

Παρηκολούθησε μὲ βουρκωμένα μάτια τὴν σκληρὰν διαδικασίαν, ἣτις προηγεῖται τῆς ταφῆς.

Οἱ νεκροθάπται ἀφήρσαν τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου, διὰ νὰ ἀσπασθοῦν τὴν νεκρὰν διὰ τελευταίαν φορὰν οἱ γονεῖς. Καὶ τότε εἰς τὰ θολὰ μάτια τοῦ Τυχροῦ ἄστραψαν τὰ λευκὰ ἀτλαζωτὰ ὑποδήματα.

Ἐκεῖνα ἦσαν νομίζει ὅτι ἀκόμη τὰ κρατεῖ μὲ τὰς τυλῶδεις χεῖρας του καὶ μετὰ εἰς τοὺς λυγμοὺς τῶν οἰκείων ἠκούσθη ἓνας παράτονος λυγμὸς, τὸ κλάμμα τοῦ Τυχροῦ. Καὶ ἔπιπταν τὰ δάκρυά του, ἐλεύθερα τῶρα καὶ χωρὶς φόβον, ἐπάνω εἰς τὰ λευκὰ ὑποδήματα, τὰ ὅποια ἔμελλαν νὰ τὴν στολίσουν ὡς νύμφην καὶ τῶρα τὴν συνοδεύουν νεκρὰν, καὶ ἠσθάνθη αἴφνης μίαν αγρίαν χαρὰν, διότι συνεθάπτοντο, ἄσπιλα τὰ ὑποδήματα, παρθενικά, μαζί μὲ τὴν κόρην, μαζί μὲ τὰ ὄνειρά του, καὶ τὰ δάκρυά του, εἰς τὴν αἰωνίαν ἀγκάλην τοῦ τάφου!

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς πλούσιον φιλάργυρον

Ἡ ὄσο μού σχίζει τὴν καρδιά, πτωχέ, ἡ καταντεία σου, μέσα σέ πλούτη νὰ πεινᾷς, γυμνὸς μὲς' στ' ἀγαθὰ σου, σὰν νὰ σέ ἔχουνε φρουρὸ ἀγγάρεια σέ βιὸς ξένο· σὰν χρηματο-οικιστὴ, ἀπ' ἄλλους κλειδωμένο· Ἡ τύχη παίξει ἄσχημα μαζί σου· δὲν σοῦ δίνει δικαίωμα τοῦλάχιστο γιὰ λίγη.... ἐλεημοσύνη!

ΣΑΤΑΝΑΣ